

– Какво има?

– Вземи, че изведи децата. Знаеш ли колко добре ще си живеем. Да вземе да си махне децата.

– Ама, жено! Как да си махна децата?

– Ами така! Ще вземеш да ги заведеш в гората и ще избягаш.

– Ами, те ще си дойдат пак.

Добре, ама момчето чуло всичко. Че ще ги води уж за дърва.

– Ще ги заведеш уж за дърва и ще ги оставиш в гората – рекла.

Добре, ама момчето чуло. Чуло и тръгнало.

– Айде, детето ми! Стани да приготвим дърва.

Онзи взел децата и тръгнал. Момчето чуло как мащехата рекла на мъжа си:

– Ще направя една пита. Отидете ли – казва – в гората, те ще ти поускат вода – казва. – Търколи питата – казва. – Тичайте след питата – казва, – там е водата.

Момчето чуло всичко. Напълнило си джобовете с прах и все пускало прах по пътя и оставяло диря. Отишли в гората. Баща им приготвил дървата. Децата:

– Тамко! Искаме вода да пием!

– Е-е-е! Сега пък вода искате. Ще търкулна питката, където отиде, там ще намерите вода.

Търкулнал питата, о-тиш-ла-а-а по балкана. Децата тичали, тичали по питката, а бащата впрегнал каруцата и си отишъл.

– Таме! Таме! Таме!

Нямало ни баща, ни никой. По праха, по праха си дошли право у тях. Таман се стъмнило и по вратата се зачукало:

– Таме! Таме!

– Ето! Дойдоха си децата!

– Утре пак ги заведи!

Хайде. Момчето вече си знаело. В бъркотията си напълнило джобовете с трици. Добре, ама триците били конски и пилетата ги изкълвали.

Отишли в гората. Напълнили каруцата с дърва и децата пак поускали вода. Търкулнал и този път питка. Децата хукнали по нея. Бащата какво направил – отишъл си. Добре, ама пилетата изкълвали дирята.

Вървели, вървели и стигнали до една стара къща в гората. Влезнали децата в нея. Ден, два, месец, години. В къщата имало четиридесет стаи. В четиридесет и първата имало един арапин,